

vern municipal, l'única utilitat del nou planejament passa per tapar les irregularitats en la tramitació anterior apreciades pel TSJ de Catalunya i per tapar l'alarma social aixecada per la presència de l'abocador de Can Planes. Per tant, cal preguntar-se què sabem de nou de tot això i per què el poder reacciona d'aquesta manera.

Quant a les sentències judicials, les apreciacions són clares. El planejament actual és nul de ple dret, ja que no es respecta el patrimoni històric, no hi ha avaluació d'impacte ambiental i, el més greu, hi ha un tracte diferenciat als propietaris: als petits se'ls ha expropiat i als grans no. En el nou projecte la solució ha estat augmentar en un 15% la superfície edificable per tal de tenir content l'únic empresari que ha anat als tribunals, l'empresari Puigfel, vell conegut dels polítics locals i una persona famosa per no tenir llicència d'activitat a les seves empreses.

Respecte a l'abocador de Can Planes la cosa està encara pitjor, resulta que ja tenim el nou estudi. Aquest nou informe es dedica a confirmar fil per randa totes les valoracions de l'estudi anterior – anomenat IDOM. Insisteix que l'abocador és molt perillós i la presència detectada d'alguns materials tòxics supera inclús el que ja coneixiem. A més d'això, la valoració de la perillositat es fa respecte de tots els contaminants junts i no de cadascun per separat, amb la qual cosa el resultat és encara més alarmant.

Per tant, si resulta que l'abocador segueix estant allà amb la mateixa perillositat que ja es coneixia, si resulta que no hi ha demanda immobiliària ni es preveu que n'hi hagi en molt de temps, si resulta que les irregularitats en la tramitació del Pla segueixen damunt la taula pendents de la sentència del Tribunal Suprem, si resulta que el Consorci del Centre Direccional s'ha gastat tots els diners demanats al Banc de Sabadell i a La Caixa (més de 100 milions d'euros), qui té interès d'aprovar a corre-cuita un nou planejament que no fa res més que agreujar aquests problemes? Qui vol que l'abocador segueixi allà? Qui vol que uns propietaris facin el negoci i d'altres restin expropiats? Qui vol que el Consorci es gastí més milions d'euros que no podrà pagar? Són moltes preguntes que el CxC mirarà d'anar desentrellant en futures publicacions.

Contacta amb el Compromís per Cerdanyola.

Pots trobar-nos al carrer Pintor Togores 42, cada dilluns 18:30h a 21:30h.

Facebook:
Compromís Per Cerdanyola

Twitter:
@compromisxcer

Correu:
contacte@compromispercerdanyola.cat

Butlletí Informatiu del Compromís

<http://www.compromispercerdanyola.cat/>

El Centre direccional de nou al punt de mira.

El govern mira de constuir a tota costa 4.000 habitatges i noves naus industrials sobre zones contaminades.

Un nou informe indica que la perillositat de Can Planes podria ser pitjor del que es pensava.

Biblioteca a l'Altis?

La nova biblioteca s'ubicarà sobre una zona potencialment inundable. L'ajuntament pretén gastar-hi tots els diners del Plan Urban.

Cerdanyola Aparca.

Un forat negre en la fiscalitat municipal.

La situació de Cerdanyola Aparca S.L.

Des del Compromís per Cerdanyola hem dut a terme una anàlisi de la situació econòmica de l'empresa municipal Cerdanyola Aparca, que gestiona els aparcaments soterrats, construïts els darrers anys a la ciutat, i la zona blava.

Les previsions de sostenibilitat econòmica sota les que es van construir aquests aparcaments no es compleixen ni s'han complert mai. En la situació actual del mercat i amb l'evolució del sector de l'automòbil, tot fa pensar que l'empresa mai no serà rendible ni sostenible econòmicament. L'empresa és propietat en un 50% de l'Ajuntament i en l'altre 50% d'una empresa privada, Toro Construcciones i Obras S.L.

El capital inicial desemborsat va ser de 1.353.000 euros, la meitat dels quals corresponen a l'Ajuntament, que n'és propietari a través de l'empresa pública Cerdanyola Promocions. En aquest moment les pèrdues continuades són de fins a 400.000 euros anuals, és per aquest motiu que s'han hagut de fer

Cerdanyola necessita urgentment la Biblioteca, però, per, tota la vida.

“Urbanisme improvisat. Cerdanyola necessita una nova biblioteca però no a qualsevol lloc.”

La diada de Sant Jordi farà vint-i-dos anys de la inauguració de la Biblioteca Ca n'Altimira. Els 900 m2 de prestatgeries, llibres i documents fa temps que no arriben a satisfer els mínims d'una ciutat d'àmbit metropolità, de gairebé 58.000 habitants.

Durant aquest temps s'ha prioritzat tot tipus d'obres: nous equipaments, “peatonalització” de carrers, creació de carrils bici, ampliació de zones blaves i, fins i tot, s'han construït nous ponts sobre el Riu Sec. A tot plegat s'hi han destinat quantitats increïbles del pressupost municipal.

ampliacions de capital d'1.500.000 euros, dels quals, novament, la meitat correspon a l'Ajuntament. Aquestes ampliacions han anat destinades sempre a cobrir pèrdues i no a noves inversions. L'empresa, per tant, és ruïnosa.

El Compromís per Cerdanyola entén que aquesta situació no es pot mantenir. El nostre Ajuntament no pot continuar fent aportacions de capital d'aquesta quantia a fons perdut. Creiem que s'ha de separar l'activitat de la zona blava de la gestió dels aparcaments, ja que no hi té res a veure. La zona blava l'ha de gestionar l'Ajuntament directament. Pel que fa als aparcaments, s'ha de buscar un acord amb la resta de propietaris i amb els creditors per arribar a una solució definitiva ja que, en cas contrari, caldrà continuar fent aportacions de diners públics que es perdran, igual als que s'han anat aportant fins ara.

El Govern se n'adona ara que la construcció d'una biblioteca és urgent i necessària? Doncs no, ja ho era i ho patíem des de fa anys.

L'exercici d'una pràctica urbanística improvisada i incontrolada, no només ens ha dut a no disposar d'uns mínims serveis bibliotecaris i d'un pont famós al Vallès. També disposem de l'Altis, un equipament construït sobre la llera del Riu Sec, és a dir, a una zona inundable, tal com expressen membres de l'Agència Catalana de l'Aigua a les reunions amb els polítics de l'Ajuntament, l'any 2008.

“Segons l'Agència Catalana de l'Aigua l'edifici de l'Altis és en zona inundable”.

Aquest “projecte de ciutat” continua. Els grups municipals de PSC-PSOE i ICV-EUiA consideren ara que crear una nova biblioteca és urgent i que el lloc més indicat per ubicar-la és l'edifici de l'Altis.

Totes les inversions realitzades en el projecte faraònic de Can Xarau, desubicat del context econòmic i social, han estat malbaratades sense cap assumpció de responsabilitat. Sense oblidar tot el procés legal necessari per introduir l'ús bibliotecari en aquell espai: hem d'informar que l'edifici, construït l'any 1993, no és apte per oferir el nou ús amb la normativa actual. És a dir, no només han malgastat recursos econòmics en l'elaboració d'un projecte que no es realitzarà, sinó que utilitzaran diners de totes per efectuar una important rehabilitació d'un edifici en una zona inundable.

La política urbanística d'una ciutat és una tasca que requereix de molta responsabilitat. No es poden ignorar prioritats durant anys i anys. No es poden destinar diners públics en la construcció d'edificis en zones inundables ni és ètic fer servir diners del Pla URBAN per solucionar la situació a-legal de l'Altis. La urgència d'una nova Biblioteca és evident i inqüestionable, però la ubicació triada és del tot irresponsable.

Existeixen moltes alternatives més adients i rendibles, però totes passen per realitzar una consulta a la ciutadania. Qualsevol projecte d'aquestes característiques ha de comptar amb el màxim suport, no hem d'oblidar que l'urbanisme públic es porta a terme amb els nostres impostos.

En conclusió, Cerdanyola no necessita una Biblioteca en un edifici il·legal rehabilitat. La nostra vila es mereix uns equipaments de qualitat en un edifici que pugui formar part de la identitat històrica del municipi, i que com a mínim disposi de 2550 m2 d'espai útil destinat a l'activitat. Volem que la biblioteca segueixi desenvolupant l'actual tasca pedagògica i cultural i el paper de node dins de la ciutat. Cerdanyola necessita urgentment la Biblioteca, però, per tota la vida.

L'Especulació al Centre Direccional

Actualment es fa molt evident per a tothom la relació entre l'especulació urbanística, la crisi de deute públic i privat i les polítiques d'ajuda a la banca i les retallades de drets socials a la població. A Cerdanyola ja fa anys que tenim un immillorable exemple

d'aquesta mena de política-negoci amb el Centre Direccional.

“El Tribunal Superior de Justícia ha declarat nul el planejament del Centre Direccional.”

El planejament del Centre Direccional, malauradament, torna a estar d'actualitat ja que l'Ajuntament de Cerdanyola i la Generalitat han arribat a un acord per tal que sigui la Generalitat qui l'aprovi, lluny del Ple municipal i de les possibles mobilitzacions ciutadanes. Els continguts d'aquest acord no s'han aclarit prou però són evidents des del moment que el govern local renuncia a defensar les seves competències als tribunals i es conforma amb aprovar unes al·legacions amb què, segons el portaveu municipal de CiU, el Conseller hi està d'acord.

Quina pressa per aprovar un planejament urbanístic per construir 4000 habitatges i diverses naus industrials! Quants pisos buits s'acumulen a Cerdanyola, alguns sense ni tan sols acabar? Quant de sòl industrial roman sense cap ús mentre les empreses tanquen? Es fa evident que l'aprovació d'aquest projecte no es fa per interès de la ciutadania. Mirem, doncs, què hi ha al darrere.

“Un nou informe augmenta l'alerta sobre la perillositat de l'abocador de Can Planes.”

El desenvolupament del Centre Direccional està paralitzat per diversos motius: l'esclat de la bombolla immobiliària, la pressió ciutadana, diverses sentències del TSJ de Catalunya que declaren nul el planejament i la presència d'abocadors, un dels quals, Can Planes, tòxic i molt perillós. Evidentment, la manca de demanda immobiliària no s'ha resolt en els darrers mesos sinó que s'ha agreujat. Respecte a les mobilitzacions ciutadanes, el govern d'ICV i PSC mira d'escapolir-se deixant la tramitació definitiva de la decisió urbanística més important de la història de Cerdanyola en mans de la Generalitat.

Resulta, doncs, que amb aquesta impunitat del go-